

TMG210 ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ & ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ - ΒΙΩΣΙΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

6. Διεθνείς διασκέψεις και σχέδια δράσης για το περιβάλλον

ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
Εαρινό εξάμηνο 2022-23
Δρ. Άννα Κουρτεσοπούλου

Περιεχόμενα μαθήματος

Σκοπός της ενότητας αυτής είναι να γνωρίσουν οι φοιτητές/τριες τις διεθνείς διασκέψεις, το περιεχόμενό τους και τα σχέδια δράσης για το περιβάλλον.

- ✓ Εισαγωγή- πρώτοι προβληματισμοί
- ✓ Παγκόσμιες συνδιάσκεψεις για το περιβάλλον και ανάπτυξη
- ✓ Παγκόσμιες συνδιάσκεψεις για θέματα περιβάλλοντος στον τουρισμό

Εισαγωγή- πρώτοι προβληματισμοί

1948: ο Αμερικανός πρόεδρος Χάρι Τρούμαν πρότεινε τη διοργάνωση μιας παγκόσμιας διάσκεψης για τη διαφύλαξη των φυσικών πόρων, θεωρώντας το ζήτημα αυτό μείζον για τη διατήρηση της ειρήνης. Η διάσκεψη πραγματοποιήθηκε στη Νέα Υόρκη με τη συμμετοχή 640 επιστημόνων και εμπειρογνομόνων από 50 χώρες. Τα θέματα που συζητήθηκαν αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τη γη, τα ύδατα, τα δάση, την άγρια ζωή και τους θαλάσσιους πόρους, το πετρέλαιο, την ενέργεια, τον ορυκτό πλούτο και τα προβλήματα ως προς τη διαχείρισή τους.

Εισαγωγή

1968: Διάσκεψη για τη Βιόσφαιρα, στο Παρίσι, υπό την αιγίδα της UNESCO.

Εξέτασε την επιστημονική βάση της ορθολογικής χρήσης και διαφύλαξης των φυσικών πόρων, και συζήτησε παράλληλα τις αιτίες της περιβαλλοντικής υποβάθμισης. Οι συμμετέχοντες εξέφρασαν έντονες ανησυχίες για τη ραγδαία αύξηση του πληθυσμού, τα φαινόμενα αστικοποίησης και εκβιομηχάνισης. Τα αποτελέσματα αποτυπώθηκαν σε μια έκθεση με τίτλο «Προβλήματα του Ανθρωπογενούς Περιβάλλοντος», η οποία δημοσιεύθηκε το 1969 από τον ΟΗΕ.

1972: Έκθεση της Λέσχης της Ρώμης για τα όρια της ανάπτυξης

η πρώτη δημοσίευση που συνέδεσε την παγκόσμια οικονομία με την υποβάθμιση του περιβάλλοντος. Το βασικό επιχείρημα –αρκετά συμπυκνωμένο– ήταν ότι όσο εξαντλούνται οι φυσικοί πόροι, θα ωθούνται προς τα πάνω οι τιμές των βασικών πρώτων υλών, ορυκτών και ενέργειας και θα επιβραδύνονται οι δυνατότητες μελλοντικής ανάπτυξης. Η κατακόρυφη αύξηση του πληθυσμού σε συνδυασμό με την παράλληλη αύξηση της εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων και του όγκου των απορριμμάτων τελικά θα καταστρέψει το περιβάλλον.

Εισαγωγή

1972: Συνδιάσκεψη της Στοκχόλμης

Εξετάστηκε η ανάγκη καθιέρωσης κοινών αρχών. Υιοθετήθηκαν δύο κείμενα: α) η διακήρυξη αρχών για το περιβάλλον και β) το πλάνο δράσης για το περιβάλλον. Σε αυτά διατυπώνονται οι θεμελιώδεις αρχές του περιβαλλοντικού δικαίου και δρομολογείται η εκκίνηση του Προγράμματος των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον (UNEP)

1976: Η Σύμβαση της Βαρκελώνης «για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παράκτιων περιοχών της Μεσογείου»

υιοθετήθηκε το 1976 από τις χώρες της Μεσογείου και την τότε ΕΟΚ, με σκοπό το συντονισμό των δράσεών τους και τη λήψη όλων των κατάλληλων μέτρων για την πρόληψη, καταπολέμηση και εξάλειψη της ρύπανσης της Μεσογείου και την βελτίωση του θαλασσίου και παρακτίου περιβάλλοντός της. Το 1995, τα Κράτη-Μέλη υιοθέτησαν την τροποποιημένη Σύμβαση της Βαρκελώνης, με νέο τίτλο: «Σύμβαση για την Προστασία του Θαλασσίου Περιβάλλοντος και της Παράκτιας Περιοχής της Μεσογείου».

1983: Ίδρυση της Παγκόσμιας Επιτροπής για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη με έδρα τη Γενεύη

01

Παγκόσμιες συνδιάσκεψεις
για το περιβάλλον και
ανάπτυξη

Παγκόσμια Συνδιάσκεψη του Ρίο- Συνάντηση Κορυφής για τη Γη (1992)

Από τη Συνδιάσκεψη του Ρίο προέκυψαν 5 Διεθνείς Συμβάσεις εκ των οποίων οι 2 είναι δεσμευτικές:

- **Η σύμβαση για τη βιοποικιλότητα -δεσμευτική-**
 - **Η σύμβαση Πλαίσιο για την Κλιματική Αλλαγή** (United Nations Framework Convention on Climate Change – UNFCCC) -δεσμευτική-. Αποτελεί σύμβαση που έχει ως στόχο τη σταθεροποίηση των συγκεντρώσεων των αερίων του θερμοκηπίου στην ατμόσφαιρα σε επίπεδο που να αποτρέπει την επικίνδυνη ανθρωπογενή παρεμβολή στο κλιματικό σύστημα, υπογράφηκε από την Ελλάδα στις 12.6.1992 και τέθηκε σε εφαρμογή στις 2.11.1994 (Πηγή: www.mfa.gr)
 - Η Διακήρυξη του Ρίο για το Περιβάλλον και την Ανάπτυξη
 - **Η Agenda 21** που αποτελεί ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης για τις υποχρεώσεις και την υλοποίηση των στόχων για την αειφορία τον 21^ο αιώνα
 - Η δήλωση των αρχών για τη διαχείριση, διατήρηση και βιώσιμη ανάπτυξη των δασών.
 - **Δημιουργείται επίσης και μια νέα Επιτροπή Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ** (CSD- Commission on Sustainable Development), στην οποία τα κράτη μέλη αναφέρονται ετήσια ως προς την πρόοδο που σημειώνουν όσο αναφορά στην επίτευξη των στόχων της Agenda 21
-

Η Παγκόσμια Συνδιάσκεψη για την Αειφόρο Ανάπτυξη στο Γιοχάνεσμπουργκ (2002, Ρίο+10)

- οδήγησε στην υιοθέτηση του Προγράμματος Δράσης του Γιοχάνεσμπουργκ (Johannesburg Plan of Implementation) και του 15ετούς Προγράμματος Εργασιών της Επιτροπής Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ (2003-2017)
- επιτεύχθηκε συμφωνία για την αποκατάσταση των εξαντλημένων αποθεμάτων αλιείας για το 2015

Διάσκεψη της Κοπεγχάγης (2009)

Ονομάστηκε Συμφωνία της Κοπεγχάγης που αναγνωρίζει ότι απαιτούνται βαθιές περικοπές στις παγκόσμιες εκπομπές ρύπων.

- Καθορίζει εθελοντικές δεσμεύσεις για περιορισμό των ρύπων χωρίς όμως να ορίζει τα ανώτερα ποσοστά και τις χρονικές δεσμεύσεις
-

Διάσκεψη του Κανκούν (Μεξικό, 2010)

Η παγκόσμια κοινότητα συμφώνησε για τα ακόλουθα:

- ότι η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας πρέπει να διατηρηθεί κάτω από τους 2 βαθμούς Κελσίου
- συμφωνήθηκε η δημιουργία ενός ετήσιου <πράσινου ταμείου> οικονομικής ενίσχυσης του αναπτυσσόμενου κόσμου για τα επόμενα τρία έτη προκειμένου τα φτωχά κράτη να προσαρμοστούν στην πράσινη τεχνολογία
- να διατηρηθεί σε ισχύ το Πρωτόκολλο του Κιότο το οποίο επιβάλλει στα πλούσια κράτη δεσμευτικούς περιορισμούς για τις εκπομπές ρύπων

Διάσκεψη του Ντέρμπαν (2011, Νότιος Αφρική)

Η παγκόσμια κοινότητα συμφώνησε για τα ακόλουθα:

- ότι η αύξηση της παγκόσμιας θερμοκρασίας πρέπει να διατηρηθεί κάτω από τους 2 βαθμούς Κελσίου
- συμφωνήθηκε η δημιουργία ενός ετήσιου <πράσινου ταμείου> οικονομικής ενίσχυσης του αναπτυσσόμενου κόσμου για τα επόμενα τρία έτη προκειμένου τα φτωχά κράτη να προσαρμοστούν στην πράσινη τεχνολογία
- να διατηρηθεί σε ισχύ το Πρωτόκολλο του Κιότο το οποίο επιβάλλει στα πλούσια κράτη δεσμευτικούς περιορισμούς για τις εκπομπές ρύπων

Συνδιάσκεψη του Ρίο +20 (20-22 Ιουνίου 2012)

Υιοθέτησε κείμενο με τίτλο «**Το μέλλον που θέλουμε**» (The future we want). 192 Κράτη ανανέωσαν τις πολιτικές τους δεσμεύσεις ως προς την προώθηση της βιώσιμης ανάπτυξης.

Η θεματολογία της κάλυψε κυρίως τους τομείς της

- ✓ «Πράσινης Οικονομίας, στο πλαίσιο της Βιώσιμης Ανάπτυξης
- ✓ της Εξάλειψης της Φτώχειας (Green Economy in the context of Sustainable Development and Poverty Eradication)»
- ✓ το «Θεσμικό Πλαίσιο για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη (Institutional Framework for Sustainable Development)»

Τα Κράτη συμφώνησαν να βρουν εναλλακτικές μεθόδους υπολογισμού του ΑΕΠ λαμβάνοντας υπόψη περιβαλλοντικές και κοινωνικές παραμέτρους. Τονίστηκε επίσης, η αναγκαιότητα αποκατάστασης της βιωσιμότητας των ωκεανών, αλλά και επιβεβαιώθηκαν οι δεσμεύσεις για τη σταδιακή κατάργηση των ορυκτών καυσίμων

Διάσκεψη της Ντόχα (Δεκ. 2012, Κατάρ)

Ζητούμενο της διοργάνωσης ήταν να δοθεί μια παράταση στο Πρωτόκολλο του Κιότο μέχρι το 2020, οπότε αναμένεται να υπογραφεί μια νέα δεσμευτική συμφωνία για την Κλιματική Αλλαγή.

Στη διάσκεψη συμμετείχαν 38 ανεπτυγμένες χώρες, ανάμεσά τους και η ΕΕ με τα 28 μέλη της, οι οποίες δεσμεύτηκαν να μειώσουν τις εκπομπές τους κατά 18% χαμηλότερο από εκείνο του 1990

Διάσκεψη της Βαρσοβίας (23 Νοεμ. 2013, Βαρσοβία)

195 κράτη συναντήθηκαν στη Βαρσοβία με στόχο την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής έως το 2015. Καθώς είχε ήδη δοθεί παράταση στο Πρωτόκολλο του Κιότο, μέχρι το 2020 (Διάσκεψη της Ντόχα), ζητούμενο της συνδιάσκεψης ήταν να επιτευχθεί μια παγκόσμια συμφωνία για την εφαρμογή της πλατφόρμας του Ντέρμπαν (Διάσκεψη του Ντέρμπαν), που θα αντικαταστήσει το Πρωτόκολλο του Κιότο. Η νέα αυτή διεθνής συμφωνία θα πρέπει να είναι έτοιμη το 2015, ώστε να αρχίσει η εφαρμογή της από το 2020. Βασικό εμπόδιο στις διαβουλεύσεις των κρατών ήταν να γεφυρωθούν οι διαφωνίες μεταξύ ανεπτυγμένων και αναπτυσσόμενων κρατών, ως προς το ποιος θα επωμιστεί το οικονομικό βάρος της μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου.

Οι κύριες διαφωνίες προκύπτουν από το Πρωτόκολλο του Κιότο που υποχρεώνει μόνο τις ανεπτυγμένες χώρες να αναλάβουν δράση, αποκλείοντας έτσι χώρες όπως η Ινδία και ιδιαίτερα η Κίνα, που θεωρείται ο μεγαλύτερος παγκόσμιος ρυπαντής τα τελευταία χρόνια.

Διάσκεψη της Βαρσοβίας (23 Νοεμ. 2013, Βαρσοβία)

κατέληξαν σε 3 θετικά βήματα για την κλιματική αλλαγή:

- ότι πλέον τόσο τα ανεπτυγμένα όσο και τα αναπτυσσόμενα κράτη θα συμβάλλουν για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, σε μία τελική συμφωνία η οποία θα υπογραφεί στο Παρίσι το 2015
- τέθηκε το ζήτημα των αποζημιώσεων των φτωχών χωρών που πλήττονται εξαιτίας των ακραίων καιρικών φαινομένων, λόγω της κλιματικής αλλαγής και συμφωνήθηκε η δημιουργία ενός νέου θεσμού που να φροντίζει για αυτές τις αποζημιώσεις στο μέλλον
- αποφασίστηκε η δημιουργία ενός Ταμείου ενάντια της αποψίλωσης των μεγάλων δασών, με στόχο την καταπολέμηση της παγκόσμιας αποδάσωσης

Διάσκεψη στο Παρίσι (30 Νοεμ.-12 Δεκ. 2015)

Μια νέα παγκόσμια συμφωνία για την κλιματική αλλαγή.

Πρόκειται για μια νομικά δεσμευτική παγκόσμια συμφωνία, με συγκεκριμένο σχέδιο δράσης για τον περιορισμό της υπερθέρμανσης του πλανήτη σε επίπεδα αρκετά μικρότερα από 2 °C.

Όσον αφορά την ΕΕ, ο δεσμευτικός της στόχος είναι η εγχώρια μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τουλάχιστον 40% σε σύγκριση με το 1990, έως το 2030.

Διάσκεψη στο Παρίσι (30 Νοεμ.-12 Δεκ. 2015)

Τα κύρια στοιχεία της νέας συμφωνίας του Παρισιού είναι τα εξής:

- **μακροπρόθεσμος στόχος:** οι κυβερνήσεις συμφώνησαν να διατηρηθεί η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη αρκετά κάτω από 2 °C σε σχέση με τα προβιομηχανικά επίπεδα και να συνεχιστούν οι προσπάθειες για περιορισμό της σε 1,5 °C.
- **συνεισφορές:** πριν και κατά τη διάσκεψη του Παρισιού οι χώρες υπέβαλαν ολοκληρωμένα εθνικά σχέδια δράσης για το κλίμα με στόχο τη μείωση των εκπομπών τους.
- **φιλοδοξία:** οι κυβερνήσεις συμφώνησαν να κοινοποιούν κάθε 5 χρόνια τις συνεισφορές τους για τον καθορισμό πιο φιλόδοξων στόχων
- **διαφάνεια:** δέχθηκαν επίσης να αναφέρουν μεταξύ τους και στο κοινό τις επιδόσεις τους σχετικά με την υλοποίηση των στόχων τους για την εξασφάλιση διαφάνειας και εποπτείας
- **αλληλεγγύη:** η ΕΕ και οι άλλες ανεπτυγμένες χώρες θα εξακολουθήσουν να παρέχουν χρηματοδότηση για το κλίμα ώστε να βοηθήσουν τις αναπτυσσόμενες χώρες να μειώσουν τις εκπομπές και να θωρακιστούν έναντι των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής

Πηγή: <http://www.consilium.europa.eu>

Παγκόσμιες συνδιάσκεψεις
για θέματα περιβάλλοντος
στον τουρισμό

Παγκόσμια Διάσκεψη Μανίλα στις Φιλιππίνες για θέματα περιβάλλοντος στον τουρισμό (1980)

Καλύτερη διαχείριση της προσφοράς

- ✎ Η τουριστική προσφορά εντός μιας χώρας δεν είναι ξεχωριστή οντότητα αλλά συνδέεται με όλους τους τομείς της εθνικής ζωής
 - ✎ Τα εθνικά προγράμματα τουριστικής προσφοράς πρέπει να λάβουν υπόψη τα προγράμματα των τοπικών & περιφερειακών κοινοτήτων
 - ✎ Η βελτίωση της ποιότητας της προσφοράς με σεβασμό στον καταναλωτή
 - ✎ Η ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού μέσω της μετεκπαίδευσης και πληροφόρησης
 - ✎ Αυξημένη ευθύνη των δημόσιων αρχών και των τουριστικών οργανισμών στην διαμόρφωση της αυθεντικότητας της τουριστικής εικόνας & του τουριστικού προϊόντος
 - ✎ Υιοθέτηση διαμόρφωσης πολιτικής για την εξοικονόμηση ενέργειας και από τον τουρισμό
 - ✎ Τουριστικός προγραμματισμός σε τοπικό ,περιφερειακό και εθνικό επίπεδο μέσα στα πλαίσια του εθνικού προγραμματισμού
 - ✎ Ακριβή ανάλυση των τουριστικών τάσεων & προσδιορισμού των αναγκών προσφοράς μεγαλύτερη κατανόηση, συνεργασία και συντονισμό μεταξύ του δημόσιου, ιδιωτικού και κοινωνικού τομέα
 - ✎ Επιδίωξη καλού σχεδιασμού προσφοράς και υψηλών προδιαγραφών, προστασία και σεβασμός της εθνικής κληρονομιάς, των αξιών του τουρισμού και του φυσικού, κοινωνικού και ανθρώπινου περιβάλλοντος.
-

Επίσης αναφερθήκαν σε θέματα:

- ✔ **Τεχνολογικής συνεργασίας**
- ✔ **Ανθρώπινου δυναμικού**
- ✔ **Ελευθερία διακίνησης**

Και κατέληξαν στις ακόλουθες συστάσεις:

- ✔ **Έκκληση για ειρήνη**
- ✔ **Ανάπτυξη ανθρώπινου δυναμικού**
- ✔ **Χρηματοδότηση τουριστικών έργων**
- ✔ **Τουρισμός και αερομεταφορές**
- ✔ **Ελευθερία διακίνησης**
- ✔ **Παγκόσμιο forum για τον τουρισμό νεότητας**
- ✔ **Τεχνολογική συνεργασία κρατών**

Πηγή: Ξενοδοχειακό επιμελητήριο (2019). Η Διακήρυξη της Μανίλα για τον Παγκόσμιο Τουρισμό (1980).
Ανάκτηση από https://www.grhotels.gr/app/uploads/2019/07/5_ManillaDeclarationOnWorldTourism_1980-1.pdf

Η εφαρμογή των αρχών της Τοπικής Ατζέντα 21 για τη βιώσιμη τουριστική ανάπτυξη

Βασικό μέσο επίτευξης της βιώσιμης τουριστικής ανάπτυξης συνιστά η Τοπική Ατζέντα 21 (ΤΑ 21) και η εφαρμογή των αρχών της στο ευρύτερο πεδίο του τουρισμού. Η ΤΑ 21 αποτελεί ουσιαστικά την τυπική εξουσιοδότηση προς τις τοπικές αυτοδιοικήσεις, που δόθηκε στα πλαίσια της Ατζέντα 21 (υιοθετήθηκε το 1992 στο Rio de Janeiro) προκειμένου αυτές να σχεδιάσουν τη δική τους πορεία προς τη βιώσιμη ανάπτυξη

Η εφαρμογή των αρχών της Τοπικής Ατζέντα 21 για τη βιώσιμη τουριστική ανάπτυξη

εξασφαλίζει ότι

- ο τουριστικός σχεδιασμός και η τουριστική ανάπτυξη κινούνται στην κατεύθυνση της συνειδητοποίησης των περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών επιδράσεων που μπορεί να έχουν, τόσο σε βραχυχρόνιο όσο και σε μακροχρόνιο ορίζοντα.
 - ο τουρισμός συνδέεται με τη γενικότερη τοπική ανάπτυξη και διαχείριση του περιβάλλοντος, αυξάνοντας ταυτόχρονα τη σημασία του για την τοπική οικονομία και κοινωνία.
 - επιτυγχάνεται η συνεργασία των τοπικών τουριστικών επιχειρηματιών με τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, αναβαθμίζεται ο ρόλος των δεύτερων ως συντονιστικών και καθοδηγητικών φορέων,
 - επιτυγχάνεται η προσέλκυση εξειδικευμένων διεθνών τουριστικών επιχειρήσεων και περιβαλλοντικά συνειδητοποιημένων τουριστών
-

Η Ευρωπαϊκή Ατζέντα για τον Τουρισμό του 2030

Καλεί τα κράτη μέλη:

1. να ανταλλάσσουν γνώσεις και βέλτιστες πρακτικές για την ανάπτυξη και την εφαρμογή στρατηγικών για τον τουρισμό σε διάφορα επίπεδα διακυβέρνησης, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική, περιβαλλοντική, πολιτιστική και κοινωνική βιωσιμότητα του τουρισμού καθώς και την οπτική των επισκεπτών και των κατοίκων των περιοχών, να διοργανώνουν δραστηριότητες ευαισθητοποίησης σε θέματα όπως τα οφέλη του πράσινου και του ψηφιακού μετασχηματισμού, η ζήτηση για βιώσιμες προσφορές, νέες ανάγκες σε δεξιότητες και πειραματισμούς στον τουρισμό, και να προνοούν για την προστασία του τοπικού πολιτισμού, συμπεριλαμβανομένης της υλικής και άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς·

Πηγή: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15441-2022-INIT/el/pdf>

Η Ευρωπαϊκή Ατζέντα για τον Τουρισμό του 2030

2. να συμβάλλουν στην οικοδόμηση ανθεκτικότητας του τουριστικού οικοσυστήματος σε όλους τους τομείς και στο πλαίσιο των διάφορων δημόσιων και ιδιωτικών φορέων
3. να συμβάλλουν στην πράσινη μετάβαση του τουριστικού οικοσυστήματος όσον αφορά:

- τις μεταφορές, π.χ. στηρίζοντας την απαλλαγή της κινητικότητας από τις ανθρακούχες εκπομπές, μέσω καινοτομιών, νέων και πρωτοποριακών τεχνολογιών και της ανάπτυξης πολυτροπικών μετακινήσεων και αυξάνοντας την ελκυστικότητα βιώσιμων τρόπων μεταφοράς για τους επιβάτες, με ιδιαίτερη προσοχή στις ανάγκες των περιφερειών, των λιγότερο προσβάσιμων περιοχών, των νησιών και των εξόχως απόκεντρων περιοχών· και προωθώντας τρόπους ενεργού κινητικότητας, όπως η ποδηλασία και η πεζοπορία, και ενθαρρύνοντας διαμονές μεγαλύτερης διάρκειας·

Η Ευρωπαϊκή Ατζέντα για τον Τουρισμό του 2030

- πιο κυκλικές και βιώσιμες δραστηριότητες των τουριστικών επιχειρήσεων σε ολόκληρο το οικοσύστημα, συμπεριλαμβανομένων των αξιοθέατων, των υπηρεσιών φιλοξενίας, των ταξιδιωτικών γραφείων και των ταξιδιωτικών πρακτόρων·
- τη χρήση σχετικών κριτηρίων για τις πράσινες δημόσιες συμβάσεις προμήθειας υπηρεσιών που σχετίζονται με τον τουρισμό, όπως οι εκδηλώσεις, η φιλοξενία και τα ταξίδια·
- τη δημιουργία συνθηκών και κινήτρων για τη βελτίωση της κυκλικότητας των τουριστικών υπηρεσιών σύμφωνα με τους ενωσιακούς και εθνικούς στόχους για τη σπατάλη τροφίμων και τον διαχωρισμό των αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της μειωμένης χρήσης πλαστικών μίας χρήσης·
- τη στήριξη του βιώσιμου τουρισμού όσον αφορά τη διαχείριση των υδάτων, την ενεργειακή απόδοση, τις εγκαταστάσεις υγιεινής και την προστασία της βιοποικιλότητας·

Πηγή: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15441-2022-INIT/el/pdf>

Η Ευρωπαϊκή Ατζέντα για τον Τουρισμό του 2030

4. να διευκολύνουν την ψηφιακή μετάβαση στον τομέα του τουρισμού και να στηρίζουν την τουριστική βιομηχανία και τη βιώσιμης διαχείρισης των προορισμών, ιδίως με τους εξής τρόπους:

- βελτίωση της διαθεσιμότητας ολοκληρωμένων επιγραμμικών πληροφοριών σχετικά με την τουριστική προσφορά και με θέματα όπως η βιωσιμότητα, η προσβασιμότητα και το στοχευόμενο κοινό·
- σε συνεργασία με την Επιτροπή, καταβολή προσπάθειών για την ψηφιοποίηση των ταξιδιωτικών εγγράφων, σύμφωνα με τις αρμοδιότητες των κρατών μελών, και στο μέτρο του εφικτού και του αναγκαίου, με τη χρήση ψηφιακών εργαλείων, όπως το υφιστάμενο πλαίσιο για το ψηφιακό πιστοποιητικό COVID της ΕΕ
- στήριξη των δυνατοτήτων και των ψηφιακών δεξιοτήτων των τουριστικών ΜΜΕ για την παροχή καινοτόμων τουριστικών προϊόντων, υπηρεσιών και αποτελεσματικής επικοινωνίας με τους πελάτες τους·
- παροχή στην Επιτροπή των απαραίτητων δεδομένων σχετικά με ταξιδιωτικές πληροφορίες, μεταξύ άλλων σχετικά με την πλατφόρμα Re-open EU·

Πηγή: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15441-2022-INIT/el/pdf>

Η Ευρωπαϊκή Ατζέντα για τον Τουρισμό του 2030

- να παρέχουν στήριξη στην ανάπτυξη και την υλοποίηση καινοτομιών στον τομέα του τουρισμού, σε έργα έρευνας και καινοτομίας και σε διεπιστημονικές προσπάθειες για την ανάπτυξη μοντέλων και μεταβιβάσιμων πρακτικών βιώσιμου τουρισμού·
- να εργάζονται για τη βελτίωση της διαθεσιμότητας στατιστικών στοιχείων και της διαλειτουργικής ανταλλαγής δεδομένων σε όλα τα επίπεδα που σχετίζονται με το τουριστικό οικοσύστημα·
- να στηρίζουν την ανάπτυξη της ποιότητας της εκπαίδευσης και των δεξιοτήτων που απαιτούνται από το εργατικό δυναμικό στον τομέα του τουρισμού, τηρώντας παράλληλα την αρχή της επικουρικότητας και επιδιώκοντας τη δικαιοσύνη, την ισότητα και την κοινωνική ένταξη σε θέματα απασχόλησης στον τομέα του τουρισμού, ιδίως καθιστώντας ελκυστική την ποιοτική απασχόληση στον τομέα του τουρισμού και με έμφαση στις ιδιαίτερες ανάγκες των εποχιακών εργαζόμενων·
- να προωθούν την προσβασιμότητα των τουριστικών υπηρεσιών σε όλες τις ομάδες με ειδικές ανάγκες·

Πηγή: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15441-2022-INIT/el/pdf>

Η Ευρωπαϊκή Ατζέντα για τον Τουρισμό του 2030

- στις πολιτικές τους και σε σχέση με την αλληλεγγύη και τον υπεύθυνο τουρισμό, να λαμβάνουν υπόψη τον αντίκτυπο του τουρισμού στην ποιότητα ζωής των τοπικών κοινοτήτων·
- να προωθούν τη μετάβαση στο τουριστικό οικοσύστημα, με διάφορα μέσα στήριξης που να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την έξυπνη χρήση των χρηματοδοτικών μέσων της ΕΕ που προβλέπονται στα υφιστάμενα προγράμματα και σχέδια που έχουν εγκριθεί εντός των ορίων του ισχύοντος προϋπολογισμού της ΕΕ, σύμφωνα με τις εθνικές στρατηγικές για τον τουρισμό και το ευρωπαϊκό θεματολόγιο για τον τουρισμό με ορίζοντα το 2030·
- να συμμετέχουν ενεργά στην εφαρμογή της ευρωπαϊκής ατζέντας για τον τουρισμό με ορίζοντα το 2030, όπως ορίζεται στα παρόντα συμπεράσματα.

Βιβλιογραφία:

Κοκκώσης, Χ., Τσάρτας, Π. (2019) Βιώσιμη Τουριστική Ανάπτυξη και Περιβάλλον, 2η έκδ. Αθήνα: Κριτική.

Μοίρα, Π. (2022). Τουρισμός, Εξέλιξη, προοπτικές. Εκδόσεις Τζιόλα

Middleton, V. & Hawkins, R. (2004). Τουριστικό μάρκετινγκ για βιώσιμη ανάπτυξη. Εκδόσεις Κριτική.

ΕΕ (2022). Ευρωπαϊκό θεματολόγιο για τον τουρισμό με ορίζοντα το 2030. Ανάκτηση από

<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-15441-2022-INIT/el/pdf>

Σας
ευχαριστώ

Στοιχεία επικοινωνίας
akourtes@upatras.gr